

Sobota 16. května 2015 – se školní družinou v Benátkách nad Jizerou

Účastníci : paní vychovatelky Zdeňka Brchlová, Jana Černá, Beáta Šnejdarová, pan Vratislav Šnejdar a děti z 2. a 3. tříd.

Sraz jsme měli v 9:30 na stanici Stodůlky, u metra B. Jeli jsme na Černý most, odkud nám jel v 9:45 autobus „mnichovohradišťák“. A za půl hodiny jsme již vystupovali v Benátkách nad Jizerou.

Seřadili jsme se, zamířili na zámek a přešli přes most, klenoucí se přes řeku. Jeden z „třet'áků“ správně zodpověděl otázku, jak se tato řeka jmenuje: “Když teče v Benátkách nad Jizerou, tak Jizera, ne?” A pokračovali jsme nahoru do kopce, který nám dal opravdu zabrat. Ale na vršku byl cíl naší cesty - renesanční, barokně přestavěný zámek, ve kterém je hlavní expozice věnovaná Tychonu de Brahe. Tento dánský astronom pobýval na zámku za doby císaře Rudolfa II. Vybudoval si zde svou observatoř, přestěhoval sem i svou knihovnu a přístroje. V přízemí zámku sídlí od roku 1999 Muzeum historických hraček.

Před zámkem nás již čekal pan Fiala, majitel Muzea hraček a provedl nás expozicemi, které jsou v několika sálech. Viděli jsme sbírku nejrůznějších hraček z let 1860 – 1945 z Evropy, Spojených států amerických a dokonce i z Japonska. Dřevěná i plechová autíčka, vláčky, koňská spřežení, parní stroje a také málo vídané hračky, kterými jsou kolotoč a bohatě zdobené 1,5 m vysoké ruské kolo. Jsou zde vystaveny panenky všech druhů i velikostí. Obdivovali jsme sbírku asi 40 kusů malých dětských šicích strojků a také historické náměstíčko s chodícími figurkami. Z cizích zemí snad nejvíce jsou zastoupeny hračky japonské, s kterými si hrály japonské děti kolem roku 1920. Vystaveny jsou historické panenky v kimonech, dřevěné panenky Kokeši, i jiné. Dále japonské kuchyňky, pokojíčky a domečky pro panenky, vše vypracované do těch nejmenších podrobností. Tyto pokojíčky jsou i v samotném Japonsku vzácné, a v Evropě ojedinělé.

Po prohlídce jsme v jedné ze zámeckých místností skládali s paní Setsuko Fialovou origami, skládanky z papíru. Paní Fialová je totiž Japonka, provdaná do Česka a návody na skládání origami i publikovala. S námi skládala origami již podruhé; poprvé to bylo při naší návštěvě před třemi lety.

Z muzea hraček jsme s dětmi zašli do parku a posvačili na lavičkách. Některé děti si zašly zakoupit do informačního centra turistické známky a odznaky.

V jednu hodinu jsme šli do zámeckého muzea, prohlédnout si jednotlivé expozice. Formou hry si děti vyzkoušely život ve středověku. Užily si interaktivní expozice, ve kterých si mohly hrát a bavit, jak chtěly. Tak třeba si složily skřence v hrobě, nebo se oblékly do brnění a potom zase do středověkých šatů. Nebo si zkusily okovat koně; prostě těch atrakcí tam bylo víc. V expozici s Tycho de Brahem nám děti udělaly radost: Vzpomněly si totiž, že se s tímto hvězdářem setkaly již na našem výletě na Karlštejn, v Muzeu voskových figurín. Zajímavá byla i závěrečná expozice stavebnice Merkur. Na konci jsme si prohlédli výstavu fotografa Jiřího Zejvala Divoká příroda Afriky. Děti si nakoupily různé suvenýry a pan Šnejdar jim kladivem na raznici vyrazil pamětní mince.

Z muzea jsme šli na náměstí, kde jsme se zastavili v Benátecké cukrárně a poseděli na lavičkách u fontány.

Po odpočinku nás čekala cesta na autobus. Sešli jsme dolů, přes most a došli k zastávce. Při čekání jsme na chodníku našli pěkného brouka, zlatohlávka. Zvedli jsme ho, prohlédli a pustili – odletěl a třpytil se ve slunci jako drahokam.

Autobus nám přijel v 16:15. Byl z Rokytnice nad Jizerou a tak jsme se báli, jestli nebude plný. Naštěstí asi většina cestujících zůstala doma a dívala se na hokej, zrovna jsme hráli s Kanadou. Naštěstí nebylo plno, většina dětí si sedlo a jen pár dětí zůstalo stát. Ale jeli jsme po dálnici, autobus nikde nestavěl a tak jsme za chvíli byli na Černém mostě.

Celý den jsme měli pěkné počasí. Benátecký zámek je nádherný a expozice jsou zajímavé. Za zámkem je pěkná zahrada a touto dobou se v ní všechno zelenalo. Užili jsme si výstavy hraček, naučili se pěkné skládanky z papíru a prohlédli si muzejní expozice. Ve vyhlášené benátecké cukrárně jsme ochutnali dortíky a zmrzlinu a tak jsme, společně, strávili pěkný den. Děti se ani chvíli nenudily. Někteří z dnešních „třetáků“ si výlet užily dvojnásob, protože jsme s nimi byli na benáteckém zámku již před třemi lety.

Šnejdarová Beáta